

B O A R D O F S T U D I E S
NEW SOUTH WALES

2013

**HIGHER SCHOOL CERTIFICATE
EXAMINATION**

Modern Greek Beginners **(Section I — Listening)**

Transcript

Familiarisation Text

- Μαμά, κάνε γρήγορα! Θα αργήσω πάλι!
- Τι θέλεις από μένα Νίκο; Το ξέρεις ότι δεν μπορώ να σε πάω στο σχολείο σήμερα. Ξύπνα τον αδερφό σου, τον Γιάννη, να σε πάει.
- Όχι μαμά! Ξέχασέ το! Δε μιλάω με τον Γιάννη. Μαλώσαμε, επειδή μου έσπασε το κινητό. Προτιμώ να περπατήσω.
- Πάλι μαλώσατε; Τι θα γίνει με σας;

Question 1

Πελάτισσα: Καλημέρα.

Υπάλληλος: Καλημέρα σας. Μπορώ να σας βοηθήσω;

Πελάτισσα: Ήρθα να πάρω αυτό το δέμα. Σήμερα πήρα την ειδοποίηση από τον ταχυδρόμο. Θέλω να στείλω και μερικές κάρτες στην Αγγλία. Μου δίνετε τρία γραμματόσημα, παρακαλώ;

Υπάλληλος: Ευχαρίστως.

Question 2

Γεια σου Τάσο, η Μαίρη είμαι. Δυστυχώς δεν μπορώ να σε δω το απόγευμα για καφέ, επειδή έχω πολλές δουλειές. Πρέπει να βάψω το δωμάτιό μου σήμερα και αύριο, γιατί περιμένω τα καινούρια μου έπιπλα. Δεν πειράζει όμως, γιατί θα σε δω στο πάρτυ του Νίκου το Σάββατο.

Question 3

Μαμά: Βαρέθηκα πια!

Γιάννης: Τι έχεις μαμά;

Μαμά: Κοίτα εδώ την κουζίνα! Τι χάλια είναι αυτά, Γιάννη; Έρχομαι κουρασμένη από τη δουλειά και κάθε μέρα βρίσκω το νεροχύτη γεμάτο με πιάτα. Πώς μπορώ να μαγειρέψω;

Γιάννης: Εμένα τι μου τα λες; Κι εγώ τώρα ήρθα από τη δουλειά. Να τα πεις στην κόρη σου, που όλο κάθεται στο σπίτι και μιλάει στο τηλέφωνο.

Question 4

Σας αρέσει να ταξιδεύετε το χειμώνα; Να βλέπετε τα βουνά και τα χωριά σκεπασμένα με τα άσπρα χιόνια; Ελάτε στο χωριό μας, στη Βλαχομηλιά. Εδώ θα βρείτε την αληθινή ζωή του ελληνικού χωριού. Εδώ θα ευχαριστηθείτε τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά, μακριά από τη φασαρία και τη μοναξιά της πόλης. Βλαχομηλιά! Η καρδιά της Ελλάδας το χειμώνα!

Question 5

Κώστας: Τι λες Μπέτη, θα έρθεις για σουβλάκι μετά από το σχολείο; Θα 'ναι όλη η παρέα εκεί. Θα περάσουμε καλά.

Μπέτη: Κώστα, ξέχασες ότι είναι Τετάρτη σήμερα και έχεις προπόνηση για το ποδόσφαιρο το απόγευμα;

Κώστας: Α... το ξέχασα, αλλά και τι έγινε αν αργήσω λίγο;

Μπέτη: Είσαι στα καλά σου; Δε θυμάσαι τι έγινε την περασμένη Τετάρτη; Ο Θανάσης άργησε δέκα λεπτά για την προπόνηση και ο προπονητής δεν τον άφησε να παίξει το Σάββατο.

Κώστας: Μα θέλω να βγω έξω για λίγο, να δω την παρέα!

Μπέτη: Σε καταλαβαίνω. Εγώ λέω να πας στην προπόνηση σήμερα στην ώρα σου, και πάμε για σουβλάκι με την παρέα αύριο. Αφού ξέρεις ότι κάθε μέρα εκεί είναι.

Κώστας: Καλά λες. Έγινε!

Question 6

Τούλα: Πώς περάσετε χθες το βράδυ στο καινούριο εστιατόριο του Θωμά;

Πέτρος: Δυσκολευτήκαμε λίγο να βρούμε πάρκινγκ αλλά μας άρεσε πολύ η τοποθεσία. Είναι κοντά στη θάλασσα με ωραία θέα.

Τούλα: Σαν εστιατόριο όμως πώς ήταν;

Πέτρος: Φάγαμε καλά. Εγώ βέβαια, δεν τρώω κρέας, αλλά είχε πολλά θαλασσινά και χορταρικά.

Τούλα: Μέσα, πώς ήταν;

Πέτρος: Μικρό και σκοτεινό, είχε και πολύ θόρυβο. Αλλά οι σερβιτόροι ήταν πολύ καλοί... μας φέρανε το φαγητό πολύ γρήγορα και πάντα με το χαμόγελο.

Τούλα: Πληρώσατε πολλά;

Πέτρος: Να σου πω... Την περασμένη εβδομάδα που πήγαμε σε μία ψαροταβέρνα, έγω πάλι έφαγα θαλασσινά, αλλά πλήρωσα τα διπλά.

Question 7

- Βασίλης: Καλημέρα κυρία Μαρία!
- Μαρία: Καλημέρα κυρ Βασίλη, πώς πάει ο γιος σας ο Στέφανος;
- Βασίλης: Μια χαρά, γιατί;
- Μαρία: Δεν θέλω να σας στενοχωρήσω, αλλά κάθε Σαββατοκύριακο που πάτε στο χωριό, μας προβληματίζει λιγάκι...
- Βασίλης: Δηλαδή;
- Μαρία: Να... πρώτα απ' όλα, γυρίζει αργά τη νυχτά και δεν μας αφήνει να κοιμηθούμε. Δεν φτάνει που κάνει πολύ θόρυβο το αυτοκίνητό του, αλλά παίζει και μουσική πολύ δυνατά.
- Βασίλης: Λάθος θα κάνετε. Ο Στέφανος κοιμάται νωρίς, γιατί ξυπνάει στις 6 κάθε Σάββατο να πάει στη δουλειά.
- Μαρία: Δυστυχώς όμως όταν λείπετε, έχει τις παρέες του και μαζεύονται έξω από το σπίτι μας μέχρι τις 3 το πρωί. Φωνές, γέλια, μουσική, χωρίς να σκέφτονται κανέναν άλλο.
- Βασίλης: Μα πώς γίνεται αυτό; Αφού έχει δουλειά...
- Μαρία: Δεν νομίζω ότι πηγαίνει στη δουλειά το Σαββατοκύριακο. Αφού, το αυτοκίνητό του είναι πάντα μπροστά στο σπίτι σας.
- Βασίλης: Θα του μιλήσω... Θα πάρω τηλέφωνο και στη δουλειά του.
- Μαρία: Λυπάμαι που σας τα λέω αυτά κυρ Βασίλη, είναι καλό παιδί ο Στέφανος, αλλά και εμείς έχουμε τις δουλειές μας και θέλουμε να ξεκουραστούμε το Σαββατοκύριακο.
- Βασίλης: Σας καταλαβαίνω. Θα μάθω... και θα σας πω. Δεν το περίμενα αυτό από τον Στέφανο.

Question 8

- Κυρία Ρουβά: Γεια σου, Μάρκο! Πώς πάει το πανεπιστήμιο;
- Μάρκος: Α... δεν το μάθατε, κυρία Ρουβά; Το παράτησα! Δεν θέλω να γίνω δικηγόρος! Κάθε φορά που έμπαινα μέσα στην τάξη αρρωστούσα.
- Κυρία Ρουβά: Μα το όνειρό σου δεν ήταν να γίνεις δικηγόρος;
- Μάρκος: Όχι το δικό μου, οι γονείς μου και η φιλενάδα μου, η Αλίκη το θέλανε. Εμένα ποτέ δε μ' ενδιέφερε η Νομική. Από τότε που τα χάλασα με την Αλίκη, σταμάτησα να πηγαίνω στα μαθήματα.
- Κυρία Ρουβά: Δεν έπρεπε, Μάρκο! Σκέψου πόσα λεφτά βγάζουν οι δικηγόροι!
- Μάρκος: Μα, κυρία Ρουβά, υπάρχουν πιο σημαντικά πράγματα στη ζωή από τα χρήματα, δε νομίζετε;
- Κυρία Ρουβά: Δε λέω... αλλά σκέψου το καλά. Τι θα κάνεις;
- Μάρκος: Ξέρω τι θα κάνω. Το σκέφτομαι αρκετό καιρό τώρα. Από τότε που είδα την καταστροφή που έφεραν οι φωτιές σε πολλά χωριά της Αυστραλίας, σκέφτηκα να κάνω κάτι να βοηθήσω κι εγώ.
- Κυρία Ρουβά: Ωραία τα λες, αλλά εσύ πώς θα βοηθήσεις; Χτίστης θα γίνεις;
- Μάρκος: Όχι, δε θα γίνω χτίστης αλλά μπορώ κι εγώ να κάνω κάτι. Λυπήθηκα πολύ όταν είδα πόσα ζώα τραυματίστηκαν στις φωτιές. Ξέρετε, υπάρχουν κλινικές γι' αυτά τα ζώα και έχουν ανάγκη από άτομα που μπορούν να βοηθήσουν. Γι' αυτό και αποφάσισα να δουλέψω σε μια απ' αυτές τις κλινικές. Ποιος ξέρει, μπορεί κάποτε να γίνω κτηνίατρος. Αγαπώ πολύ τα ζώα.
- Κυρία Ρουβά: Μπράβο, Μάρκο! Βλέπω ότι το έχεις σκεφτεί καλά και χαίρομαι που ακούω τέτοια λόγια. Σου εύχομαι κάθε επιτυχία!

Question 9

Κυρία Πάρλου: Καλημέρα παιδιά! Σήμερα έχουμε μαζί μας τον καπετάνιο Αντρέα Ζέπο, τον καπετάνιο του μεγαλύτερου πλοίου του κόσμου, την Νεράιδα, που θα βρίσκεται στο λιμάνι μας μέχρι την πρώτη Μαΐου.

Καπετάνιος Ζέπος: Ευχαριστώ κυρία Πάρλου. Καλημέρα παιδιά. Λοιπόν, από μικρό παιδί αγαπούσα τη θάλασσα. Όχι μόνο για το κολύμπι, αλλά και για τη μαγική ζωή της. Ζούσαμε κοντά στο λιμάνι και κάθε μέρα πήγαινα με τον πατέρα μου βόλτα στην παραλία. Μ' άρεσε να βλέπω τα καράβια να φεύγουνε σε μακρινές χώρες και τους ψαράδες να γυρίζουν με τις βάρκες τους γεμάτες ψάρια. Το όνειρό μου ήταν μια μέρα να γίνω καπετάνιος σε μεγάλο καράβι και να ταξιδεύω σε όλα τα μέρη του κόσμου. Όλοι οι φίλοι μου γελούσαν όταν τους έλεγα τι ήθελα να γίνω. Μου λέγανε μάλιστα ότι ο κόσμος δεν ταξιδεύει πια με τα καράβια... προτιμούν τα αεροπλάνα... αλλά εμένα δεν μ' ένοιαζε. Δεν τους άκουγα. Έλεγα από μέσα μου ότι δεν υπήρχε πιο ωραίο πράγμα από το θαλασσινό ταξίδι, και τώρα, να που έχω φτάσει! Ζω κάθε μέρα το όνειρό μου. Αγαπώ πολύ τη δουλειά μου... δεν θα την άλλαζα με τίποτα. Τι να σας πω; Κάθε μέρα βλέπω κάτι καινούριο. Γνωρίζω καινούριους ανθρώπους, καινούρια μέρη. Γι' αυτό ήρθα εδώ σήμερα καλεσμένος από την καθηγήτριά σας, να σας πω ότι ποτέ δεν πρέπει να ξεχνάτε τα όνειρά σας, προπαντός τώρα που τελειώνετε το σχολείο. Επίσης θέλω να σας καλέσω να επισκεφτείτε το καράβι μου.

Ελάτε... σας περιμένω.